

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.35.253/2014/7.szám

A Kúria a dr. Pálvölgyi László Ügyvédi Iroda által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a Birher Ügyvédi Iroda által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes elleni mezőgazdasági támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. december 10. napján kelt 7.K.27.579/2013/10. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 7.K.27.579/2013/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2009. évre egységes területalapú támogatás (SAPS) iránti kérelmet nyújtott be 2009. május 7-én, melyben 2,5 hektár szilva, valamint 2,51 hektár cseresznye hasznosítású terület után igényelt támogatást. Kérelmében helytelenül tüntette fel a cseresznye területet, ténylegesen meggy hasznosítású területet művelt. A hasznosítás kódja tévesen került rögzítésre ULT 17 számon, a helyes ULT 16 kód helyett. Az elsőfokú hatóság határozatában a felperes kérelmének helyt adott, és részére 211.287,- forint támogatási összeget állapított meg 2009-re.

A felperes a zöldség, gyümölcs és a dohány szerkezetátalakítási nemzeti program Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott különleges támogatásának igénybevételeéhez kapcsoló feltételek megállapításáról szóló 29/2010. (III.30.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján 2012. április 27-én

támogatás iránti kérelmet terjesztett elő, melyben a meggy terület helyett tévesen, ismételten a ULT 17 kódszámú cseresznye terület került feltüntetésre.

Az elsőfokú hatóság a 2012. december 7-én kelt határozatában a felperes támogatási kérelmének részben adott helyt, a 2,5 hektáros szilva terület tekintetében, a gyümölcstámogatási jogosultságot a meggy terület vonatkozásában elutasította, mivel a 2009. évi egységes területalapú támogatás iránt benyújtott kérelemben a felperes a támogatást egy eltérő hasznosítású kóddal jelölt kultúrára (cseresznye) kérte, mint amit utóbb a szerkezetátalakítási nemzeti programhoz való kapcsolódás iránti nyilatkozatában (meggy) megjelölt.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a 2013. március 25. napján kelt 269/0301/8 930/12/2012. számú határozatával az elsőfokú határozat indokolási részét - a rendelkező rész hatályban tartása mellett - megváltoztatta. Érvelése szerint az elsőfokú hatóság által az indokolásban feltüntetett részbeni elutasítási okok nem megfelelőek, így nem a megváltozott kultúra az elutasítás oka. Ebben a körben kiemelt jelentőséggel bír a Jogcímrendelet 1.§ 7.b) pontja. A Jogcímrendelet 1.§ 7. pontjában foglaltak betartása ellenőrzésére a Mezőgazdasági Szakigazgatás Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) jogosult, amely hatóság 2012. június 4. napján kelt irata szerint a felperes két földterületen termelt a Jogcímrendeletnek megfelelő tőszámú és fajtájú gyümölcskultúrát: 2,5 hektáron szilvát, míg szintén 2,5 hektáron meggyet. Miután a Hivatal által kiállított dokumentummal az ügyfél nem tudta igazolni, hogy az egyébként támogatásra számot tartó 2,5 hektár meggyültetvényét a zöldség, gyümölcs és dohány szerkezetátalakítási nemzeti programba bevonta - tekintve, hogy erre a kultúrára 2009-ben SAPS támogatást nem igényelt -, utóbbi területre számára támogatás nem jár. A felperes nem felelt meg a Jogcímrendelet 1.§ 7.b) pontjában foglaltaknak.

A felperes keresettel támadta az alperes határozatát, kérve annak bírósági felülvizsgálatát. A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Az indokolásban felhívta a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdését, 336/A.§ (2) bekezdését, a Jogcímrendelet 1.§ 6, 7, 11. pontjait, 3.§ (4), (5) bekezdését, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (1), (2) bekezdéseit, 50.§ (1), (6) bekezdéseit, és hivatkozott a Kúria Kfv.I.35.421/2011/4. számú ítéletében foglaltakra.

Hangsúlyozta, az alperes helyesen járt el, amikor a Jogcímrendelet 1.§ 6. pontja alapulvételével a felperes támogatási jogosultságának vizsgálata körében a gyümölcsreferencia terület tekintetében is

vizsgálta a jogosultságot, mivel az 1.§ 7.a) pontja tartalmazza a gyümölcstermelő által megadott hasznosítási kódnak a vizsgálatát, mely alapján a támogatás már megállapításra került. Az újonnan belépő termelő vonatkozásában a Jogcímrendelet 3.§ (5) bekezdése pedig a 2009. december 31-én fennállt állapotnak megfelelő igazolást írt elő. Ezért megalapozatlanul hivatkozott a felperes arra, miszerint az alperesnek a 2012. évi módosított, kijavított kérelmében foglaltak és az ahhoz kapcsolódó igazolás szerint kellett volna a tényállást megállapítania.

A felperes 2009. évben nem meggy, hanem cseresznye területre igényelt területalapú támogatást, ez által a 2012. évben a meggy területre igényelt támogatás körében nem rendelkezett jogosultsággal, mivel korábban a meggy referenciaterület után támogatásban nem részesült és azt nem is igényelte meg.

A pályázati űrlap hibás kitöltésével kapcsolatban a Kúria hivatkozott eseti döntésében rámutatott, hogy amennyiben a beadott pályázati űrlap kitöltése hibásan történt, az a hatóságot ennek ellenére kötötte.

Összességében az alperes határozata helyes ténybeli és jogi alapokon nyugszik, jogszabályszerű és megalapozott volt, annak meghozatala során nem sérültek a Ket. felhívott rendelkezései.

A felperes a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt. Okfejtése szerint több mint tíz éve telepítette a szilva- és meggy ültetvényt, melyek után folyamatosan kérelmezett és kapott egységes terület- alapú támogatást. 2007. évvel bezárólag a meggy és a cseresznye hasznosítási kódja azonos volt, 2008-tól már különbözött, a cseresznye az ULT 17 míg a meggy a ULT 16 kódszámot kapta. Az adminisztratív tévedések, elírások ellenére a Hivatal több esetben ellenőrizte a területet, és megállapította a kiadott hatósági bizonyítványában, 2,5 hektár területen meggy-ültetvény található. A bíróság ezt az iratot jogszabályellenesen hagyta figyelmen kívül, tekintettel a Jogcímrendelet, a Ket. és a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: eljárási törvény) rendelkezéseire.

A felperes ezt követően részletesen idézte a Kúria Kfv.IV.35.390/2012/4. számú ítéletében foglaltakat, mely döntés álláspontja szerint jelen perben alkalmazandó. Hangsúlyozta, a hasznosítási kód elírása az eljárási törvény 9.§ m) pontja szerinti nyilvánvaló hibának minősül, mely a hatóság által az eljárási törvény 40.§ (1) bekezdésére figyelemmel bármikor kijavítható. Ezt támasztja alá a 2419/2001/EK. rendelet (a továbbiakban: EKR) preambuluma (14) és (16) bekezdése is.

A felperes a Kfv/3. számú iratában a felülvizsgálati kérelme

indokolásának kiegészítéseként hivatkozott az állampolgári jogok országgyűlési biztosának OBH 2206/2008. számú ügyben kiadott jelentésére.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás során megállapította, hogy jogszabályváltozás folytán az alperes jogutóda a alperes neve. Az egyes törvényeknek a kormányzati szervezetátalakítással összefüggő módosításáról szóló 2014. évi XXXV. törvény 51.§-a alapján, 2014. július 16. napjától a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központ Szerv alperesi jogelőd helyébe a alperes nevelépett. Ezért jelen perben a Pp. 328.§ (1) bekezdése alapján 2014. július 16. napjától utóbbi hatóság jár el az alperes jogutódként.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem alapos.

A Kúria kötve van a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabálysértésekhez, azokon nem terjeszkedhet túl. A felülvizsgálati bíróság a Pp. 275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye.

Az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, így módon a bizonyítékokat a Pp. 206.§ (1) bekezdésére figyelemmel a maguk összességében értékelte és meggyőződése szerint helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos. E körben jogszabálysértést a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértést azonban a Kúria nem tárt fel.

A legfelsőbb bírói fórum mindenben osztja a jogerős ítéletben foglaltakat, a felülvizsgálati kérelemben írtakra figyelemmel az alábbiakat fejti ki.

A Jogcímrendelet 1.§ 7. a) és b) alpontja szerint e rendelet alkalmazásában gyümölcs referenciaterület: az a hektárban megállapított terület,

a) amelynek alapján a gyümölcstermelő részére az 1. melléklet szerinti hasznosítási kódok szerint megjelölt és minimális hektáronkénti tőszámú gyümölcs ültetvény terület után az R. szerinti támogatás megállapításra került

b) az a) alpont szerint megjelölt egyes ültetvények esetében a gyümölcsfák hektáronkénti tőszáma minden megjelölt parcella esetében 2009. december 31-én elérte vagy meghaladta az 1. melléklet szerinti mértéket.

Az 1.§ 8. pontja értelmében gyümölcstermelő: az az ügyfél, aki az Rendelet II. fejezetében foglaltak alapján cseresznye, sárgabarack, meggy, körte, őszibarack, alma, szilva termelésére szolgáló terület után támogatást vett igénybe. A Jogcímrendelet 3.§ (5) bekezdése kimondja, hogy a (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően a 2012. évben újonnan belépő zöldség-, gyümölcstermelők vonatkozásában az 1. mellékletben felsorolt fajtájú gyümölcs ültetvények esetében a referenciaterület megállapításánál a figyelembe vehető minimális hektáronkénti tőszámot, valamint az ültetvény életkorát, a földművelésügyi igazgatóság a Mezőgazdasági Parcellaazonosító Rendszerben tárolt adatok, vagy ennek hiányában a kérelem beérkezését követően megtartott helyszíni szemle alapján 2009. december 31-én fennállt állapotnak megfelelően igazolja, amelyet a (2) bekezdés szerinti nyilatkozathoz mellékelni kell.

A felperesre vonatkozik a Jogcímrendelet 3.§ (5) bekezdése, mivel ebben a körben 2012. évben újonnan belépő gyümölcstermelőnek tekintendő. A hatóság jogszerűen vizsgálta a Jogcímrendelet 1.§ 7. pont a) alpontjára figyelemmel a megjelölt hasznosítási kódokat, és miután a 3.§ (5) bekezdése a 2009. december 31-én fennállt állapotnak megfelelő igazolást határoz meg, ezért az erre az évre vonatkozó egységes területalapú támogatási kérelmet kellett figyelembe venni. Ebben a felperes cseresznye terület után kérte a támogatást, így helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, miszerint 2012. évben a meggyültetvényre igényelt támogatás körében nem rendelkezett jogosultsággal. Önmagában az a tény, hogy a Hivatal több alkalommal ellenőrizte a perbeli területet és hatósági bizonyítványt állított ki a felperes által művelésben tartott szilva-és meggyültetvényről nem alapozza meg a fenti jogértelmezéssel szemben a felperes Jogcímrendelet szerinti támogatásra jogosultságát.

Az eljárási törvény 40.§ (1) bekezdése szerint a mezőgazdasági- és vidékfejlesztési támogatási szerv a kérelem elbírálása során a nyilvánvaló hibát az eljárás során bármikor kijavíthatja. A 9.§ m) pontja értelmében nyilvánvaló hiba: az ügyfél által benyújtott kérelemben, pályázatban feltüntetett adatok olyan egyértelmű hiányossága vagy hibája, amely a kérelem, vagy a pályázat más adataiból vagy más, a végrehajtási feladatokat ellátó szervezet által közvetlenül elérhető nyilvántartásból származó adatok alapján hiánypótlásra felszólítás nélkül, saját hatáskörben pótolható vagy javítható, kivéve a kérelem hitelességét befolyásoló hiányosság (aláírás, bélyegző lenyomat stb.).

A Kúria a Kfv.V.35.312/2011/7. és Kfv.IV.35.126/2013/4. számú ítéleteiben elvi élel állapította meg, hogy a hasznosítási kód elírása nem tekinthető olyan nyilvánvaló hibának, amit a hatóságnak hivatalból módosítania kellene.

A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa osztja a Kúria másik tanácsai

által a fent hivatkozott ítéletekben elfoglalt jogi álláspontot, attól eltérni nem kíván.

A felperes által csatolt OBH 2206/2008. számú ügyben készült országgyűlési biztosi jelentés a per jogi megítélése körében nem releváns.

A Kúria a fentiekre tekintettel a Pp. 275.§ (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, így részére felülvizsgálati perköltség nem jár.

A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapulvételével köteles megfizetni.

Budapest, 2015. április 28.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Huber Gábor s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő